

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

Leo VII. Conditor universalis &c. Ne Fœminæ ingrediantur Cœnobium S.
Martini Turonensis nisi orationis caussâ: an

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](#)

A N N O

939.

L E O S E P T I M U S ,

P O N T I F E X C X X I X .

A N N O D O M I N I C M X X X V .

LEO septimus Romanus trium annorum spatio quod gubernavit Ecclesiam nihil de eodem notatu dignum Historici referunt. Obiit anno 939. (*Magni Bullarii Romani hujus Edit. Luxemb. Tom. I. 1727. fol. 21. App.*)

Ex Spic.
Dacherii
Tom. 3.
pag. 373.

Ne Feminae ingrediantur Cenobium S. Martini
Turonensis, nisi orationis causa: an.

L E O E P I S C O P U S ,

*Servus Servorum Dei, gloriose Principi
Francorum filio nostro, Hagoni videlicet
Abbati Beatissimi Martini, & perpetuis
Successoribus in perpetuum.*

Conditor universitatis, atque dispositor Christi Dominus per sacrosanctum suum Incarnationis mysterium universalem Ecclesiam sibi copulare dignatus est, diversos vero sanctos in eadem Ecclesia quasi diversa in uno corpore membra dispositi, & unumquemque prout interno ejus consilio placuit in ipsius Ecclesiae corpore, cuius ipse caput fieri dignatus est, mirabiliter ordinavit. Quosdam excellentius decolorans, ut sicut membra in corpore quedam honestiora sunt, & suis officiis apta, ita, & in Ecclesia, vel excellentior, vel inferior quisque vices suas ipso auctore disponente convenienter expletat, ut scilicet juxta Apostolum stella differat a stella in claritate. At vero inter eos, quos divina dispensatio sublimius evexit, praedictus beatissimus Martinus Turonica sedis Archiepiscopus, non mediocriter effulget: Cujus videlicet gloriam universalis Christianitas attestatur, quae illum divino instinctu quodam speciali affectu communiter amat, ita ut nusquam alio post sanctorum Apostolorum limina, de tam longinquis, ac diversis nationibus confluent Oratores, sicut faciunt ad ipsius venerabile sepulchrum. Nam, & ipse fateri locus, ubi quiete in magna reverentia specialiter ab antiquis diebus, non solum apud vulgares, sed & apud excellentissimos Reges, ac Principes fuit, sicut nonnulli vestrum videundo sciunt. Ut enim audivimus nulli unquam feminae intra ambitum Monasterii etiam sub tempore Paganorum permittebatur accessus. Cum vero necesse fuit, ut propter illorum incursionem in civitate collocaretur, plangebant sui Cultores, quia non valebant eum sic in tanta reverentia, ut olim venerari, nec mulierum prohibere concursum, ob quod etiam juxta eius Basilicam fundari murum studiavistis, ut ita vel ab incendo defendi, vel in pristina honestate posset ipse locus haberi. Sed res in contrarium versa est, quia per occasionem Castelli mulieribus & impudens & libera conversatio est: Cum tamen hoc nil aliud facit, nisi longa negligentia, & temerari Servitorum ejusquidem veniet dies Iudicii, & unusquisque in suo ordine insurget, & manifestum erit, per quos Religio sit erecta, vel per quos neglecta. Dolendum nobis est tempora jam periculosa venisse, & sic apparet caritatem

apud multos refrixisse, iniquitatem vero nimium superabundasse. Verum quia S. Ecclesia Beato Petro Apostolorum Principi specialiter commissa est, & per eum successoribus ejus, necesse est, ut quisque nostrum, prout Deo largiente potuerit, ejusdem Ecclesie quonsam indiger utilitatem per aliquam auctoritatem sustenteret. Et idcirco videtur nobis, ut vestram negligentiam quae est erga cultum illius loci sanctissimi per nostrum interdictum commoneamus.

Iraque in primis obsecramus in Domino, ut tu Abbas Excellentissimus Hugo, & ipsius Cenobii Praepositi, curam summopere adhibeatis, quatenus per totum veteri muri ambitum usque ad viam, quae juxta latum Batticæ aquilonare vergit, nulla postquam hanc Epistolam videritis feminam, licentiam habeat commorandi, sed nec intrandi quidem nisi solius causa orationis. Si quis vero de Ministris hoc Apostolicum interdictum neglexerit, aut aliqua femina intrare presumperit, tam diu excommunicatus sit, quoque promissa emendatione absolvitur mereatur. Sin autem quia per audaciam, & contemptum ad hoc transgredientium pertinax extiterit, illum profus, vel illam excommunicamus. Observantibus haec gratia & pax Christi per suos Apostolos, & Beati Martini preces multiplicetur. Scriptum per manum Theodori Notarii, & Scrinarii sanctae Romanae Ecclesie in mense Januario, & Indictione undecima, Ludovico Francorum Rege.

A N N O
969.

J O A N N E S X I I I .

P O N T I F E X C X X X V .

A N N O D O M I N I C M L X V .

Jannes Romanus, quem per Ottomem primum Imperatorem turbæ Romanae silent sopita, letitia repletus Ottomem juniorum Imperatoriam coronam decoravit, & Consortem ejus Theophaniam Imperatoris Graecorum filiam, tum primò sacris ritibus Campanam consecravit, & Joannis nomine nuncupavit, hinc usus Campanas benedicendi, easque aliquo nomine indigitandi. Hic annis ferè septem Petri Cathedram tenuit. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Edit. Luxemb. 1727. fol. 22. App.*)

Ex Annal.
Trevir. Bro-
veri & Ma-
senii Tom. I.
pag. 472.

Theodoro Trevirensi Archiepiscopo Romæ tum degenti honores ac Privilegia auger, Galliae, Germaniaeque Primas constitutur: an. 969.

J O A N N E S E P I S C O P U S ,

Servus Servorum Dei, carissimis nobis in Christo fratribus universis Episcopis, ac totius Dignitatis, & Ordinis Catholicis Viris presentibus scilicet & futuris perpetuam salutem.

Quia licet indigni, divina tamen dignationis gratia disponente B. Petri Apostolorum Principis Sacratissimam sedem, universaleque in in toto orbe terrarum ministerium suscepimus; necesse est omnium Ecclesiarum, ut diligentissimam solicitudinem ita continenter habeamus, ne earum jura, auctoritate ejusdem Apostolorum Principis, ceterorumque successorum ejus vene-

rabilium